

Bruksela, 16 lipca 2018 r.
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	13 lipca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	C(2018) 4404 final
Dotyczy:	ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../... z dnia 13.7.2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument C(2018) 4404 final.

Załącznik: C(2018) 4404 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.7.2018
C(2018) 4404 final

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 13.7.2018 r.

**zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie
Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia
wplywów netto dla instytucji kredytowych**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST AKTU DELEGOWANEGO

1.1. Ogólny kontekst uregulowań dotyczących płynności i rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto

W czasie ostatniego kryzysu finansowego na całym świecie dotkliwie odczuto brak rygorystycznych przepisów dotyczących płynności. Przy braku tego rodzaju przepisów niektóre instytucje kredytowe nadmiernie uzależniły się od finansowania krótkoterminowego i płynności zapewnianej przez banki centralne i w ostatecznym rozrachunku musiały być ratowane przy użyciu zastrzyków ogromnych kwot ze środków publicznych.

Potrzebę wprowadzenia bardziej rygorystycznych zasad dotyczących płynności dostrzeżono na szczeblu międzynarodowym, a standardy służące temu celowi uwzględniono w tak zwanym pakiecie Bazylea III opracowanym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. Wprowadzenie wskaźnika pokrycia wpływów netto służy uniknięciu ryzyka nadmiernego uzależnienia od finansowania krótkoterminowego i płynności zapewnianej przez banki centralne poprzez zobowiązanie instytucji kredytowych do posiadania wystarczających aktywów płynnych (tj. aktywów, które można upłynnić bez utraty wartości albo przy nieznacznej utracie wartości), tak aby były one w stanie pokryć nadwyżkę wpływów płynności nad wpływami płynności, której można się spodziewać w wynoszącym 30 dni kalendarzowych okresie występowania warunków skrajnych.

Przyjmując rozporządzenie (UE) nr 575/2013¹ (rozporządzenie w sprawie wymogów kapitałowych, CRR) w czerwcu 2013 r., współprawodawcy wprowadzili dla wszystkich instytucji (instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych) ogólny wymóg pokrycia wpływów netto (art. 412 ust. 1 CRR) wraz z odpowiednim obowiązkiem sprawozdawczym (art. 415–425 CRR). Ponadto w art. 460 CRR współprawodawcy przekazali Komisji uprawnienia do szczegółowego określenia ogólnego wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych. Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r.² („rozporządzenie delegowane w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto”), które weszło w życie dnia 1 października 2015 r. Rozporządzenie delegowane w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto precyzuje, które aktywa należy uznawać za płynne (tzw. aktywa płynne wysokiej jakości), jak również określa sposób obliczania przez instytucje kredytowe oczekiwanych wpływów i wpływów środków pieniężnych w wynoszącym 30 dni kalendarzowych okresie występowania warunków skrajnych. Wskaźnik pokrycia wpływów netto stanowi jedną z najważniejszych innowacji CRR w porównaniu z wcześniejszymi unijnymi przepisami ostrożnościowymi. Chociaż w dyrektywach tych ustanowiono także ogólne zasady dotyczące płynności, to jednak nie zawierały one żadnych szczegółowych przepisów określających, jakie aktywa stanowią aktywa płynne oraz jak należy obliczać potencjalne wpływy środków pieniężnych netto.

1.2. Kontekst zmian w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto

W oparciu o pierwsze doświadczenia wynikające ze stosowania wskaźnika pokrycia wpływów netto oraz wyniki dyskusji z państwami członkowskimi Komisja uważa, że należy wprowadzić pewne ograniczone zmiany do rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto, tak aby usprawnić jego praktyczne stosowanie i umożliwić osiągnięcie jego celów.

¹ Rozporządzenie (UE) nr 575/2013, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

² Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1.

Pierwsza i najważniejsza zmiana polega na pełnym dostosowaniu obliczania oczekiwanych wpływów³ i wpływów⁴ płynności w odniesieniu do transakcji repo⁵, umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających swap⁶ do międzynarodowego standardu w zakresie płynności opracowanego przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. Wprawdzie sposób traktowania tych transakcji w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto jest spójny z podejściem przyjętym w CRR i nie był kwestionowany w trakcie licznych dyskusji poprzedzających przyjęcie tego rozporządzenia delegowanego, wiele zainteresowanych stron zwracało się jednak następnie z wnioskiem, by obliczanie wpływów środków pieniężnych było bezpośrednio powiązane ze wskaźnikiem refinansowania transakcji (dostosowane do redukcji wartości przekazanego zabezpieczenia zastosowanej do zobowiązania pieniężnego, jak w standardzie Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego) zamiast z wartością płynności powiązanego z nią zabezpieczenia. Podejście to należy również zastosować w przypadku transakcji zabezpieczających swap. Zmiana ta sprawiłaby, że wypływy i wpływy z tytułu tej samej transakcji byłyby symetryczne, a tym samym ułatwiłaby ona wydajne zarządzanie płynnością, w szczególności przez instytucje kredytowe działające na skalę międzynarodową.

Druga istotna zmiana dotyczy sposobu traktowania niektórych rezerw⁷ utrzymywanych w bankach centralnych państw trzecich. Zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto rezerwy posiadane przez instytucję kredytową w banku centralnym państwa trzeciego, któremu wyznaczona zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej („ECAI”) przypisała ocenę kredytową odpowiadającą stopniowi jakości kredytowej 1, mogą być traktowane jako aktywa płynne poziomu 1⁸, pod warunkiem że dana instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie takich rezerw w dowolnym czasie w okresach występowania warunków skrajnych, a warunki takiego wycofania zostały określone w umowie między bankiem centralnym, w którym utrzymywane są rezerwy, a organem nadzoru w tym państwie trzecim. Właściwe byłoby rozszerzenie tego samego podejścia na tego rodzaju rezerwy posiadane w bankach centralnych, którym wyznaczona ECAI nie przypisała oceny kredytowej odpowiadającej stopniowi jakości kredytowej 1⁹, pod warunkiem że rezerwy te mogą być wykorzystywane w celu pokrycia wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której denominowane są te rezerwy. Ostatecznie bowiem bank centralny może zapewnić płynność w emitowanej przez siebie walucie i rating kredytowy banku centralnego jest mniej istotny do celów płynności niż do celów wypłacalności. Ponadto właściwe byłoby uznanie różnych instrumentów prawnych stosowanych w państwach trzecich w celu

³ Art. 28 ust. 3 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto.

⁴ Art. 32 ust. 3 lit. b) rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto.

⁵ W ramach transakcji repo środki pieniężne są pożyczane w zamian za przekazanie jako zabezpieczenie papierów wartościowych, którymi często są obligacje skarbowe. Umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu to ta sama transakcja, ale z punktu widzenia strony udzielającej pożyczki środków pieniężnych. Transakcja zabezpieczająca swap to transakcja, w ramach której jedno zabezpieczenie jest tymczasowo zamieniane na inne zabezpieczenie.

⁶ Wpływy i wpływy z tytułu transakcji zabezpieczających swap zgodnie z, odpowiednio, art. 28 ust. 4 i art. 32 ust. 3 lit. e) rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto.

⁷ Art. 10 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto.

⁸ Zasadniczo aktywa płynne poziomu 1 (z wyjątkiem niektórych obligacji zabezpieczonych) mogą być stosowane bez ograniczeń w zabezpieczeniu przed utratą płynności, podczas gdy aktywa poziomu 2A mogą stanowić maksymalnie 15 %, a aktywa poziomu 2B maksymalnie 40 % zabezpieczenia przed utratą płynności.

⁹ Mogłoby to na przykład potencjalnie dotyczyć rezerw posiadanych w bankach centralnych takich krajów jak Turcja, Brazylia, Chiny, Indie, Maroko, Algieria, Ukraina i Wietnam.

określenia warunków wycofywania rezerw, w tym umów między bankami centralnymi i organami nadzoru oraz lokalnych przepisów dotyczących LCR. Stosowne byłoby również uznanie za aktywa płynne poziomu 1 rezerw utrzymywanych przez – mające siedzibę w państwach trzecich – oddziały unijnych instytucji kredytowych, pod warunkiem spełnienia niezbędnych warunków. Bez tych zmian rezerwy utrzymywane w bankach centralnych, które nie posiadają przypisanej przez wyznaczoną ECAI oceny kredytowej odpowiadającej stopniowi jakości kredytowej 1, byłyby wyłączone z zabezpieczenia przed utratą płynności, nawet jeśli są one uznawane w miejscowych przepisach wdrażających wskaźnik pokrycia wpływów netto. Wprowadzenie tych zmian zapewniłoby zatem bardziej sprawiedliwe traktowanie tych rezerw. Zwiększyłoby to również stopień ujednolicenia ze standardem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego.

Trzecia istotna zmiana dotyczy odstąpienia¹⁰ od wymogu minimalnej wielkości emisji w przypadku określonych aktywów płynnych spoza UE. Wymogi dotyczące minimalnej wielkości emisji mają zastosowanie w odniesieniu do wielu aktywów płynnych z UE¹¹. Na zasadzie rozszerzenia przepisy te obowiązują na poziomie skonsolidowanym w odniesieniu do aktywów płynnych posiadanych przez mające siedzibę poza UE jednostki zależne unijnej dominującej instytucji kredytowej. Prowadzi to do wykluczenia aktywów płynnych posiadanych przez jednostkę zależną w celu spełnienia lokalnych wymogów w zakresie płynności przy użyciu aktywów płynnych, które są kwalifikowalne i akceptowane zgodnie z lokalnymi przepisami dotyczącymi płynności, ale nie spełniają unijnych wymogów dotyczących minimalnej wielkości emisji. Mogłoby to prowadzić do niedoboru aktywów płynnych dla unijnej dominującej instytucji kredytowej na poziomie skonsolidowanym, ponieważ wymóg dotyczący płynności w odniesieniu do jednostki zależnej mającej siedzibę poza UE jest zawarty w skonsolidowanym wymogu dotyczącym płynności, podczas gdy odpowiadające mu kwalifikowalne aktywa płynne posiadane przez tę jednostkę zależną spoza UE byłyby wykluczone w wyniku zastosowania unijnych kryteriów dotyczących minimalnej wielkości emisji. W związku z tym do celów konsolidacji proponuje się odstąpienie od wszelkich obowiązujących wymogów dotyczących minimalnej wielkości emisji w odniesieniu do aktywów płynnych posiadanych w państwie trzecim przez jednostkę zależną spoza UE. Zakres proponowanego zwolnienia byłby ograniczony do aktywów w państwie trzecim pokrywających wpływy płynności netto w warunkach skrajnych poniesione w tej samej walucie, jeżeli aktywa kwalifikują się jako aktywa płynne zgodnie z prawem krajowym danego państwa trzeciego.

Czwarta istotna zmiana dotyczy stosowania „mechanizmu zamknięcia”¹² do celów obliczania zabezpieczenia przed utratą płynności. Aby zapewnić, by wdrożenie wskaźnika pokrycia wpływów netto nie utrudniało skutecznej transmisji polityki pieniężnej do gospodarki oraz z uwagi na fakt, że można oczekiwać, iż zabezpieczone transakcje z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego zostaną refinansowane również w warunkach więcej niż skrajnych, proponuje się wprowadzenie zwolnienia ze stosowania „mechanizmu zamknięcia”

¹⁰ Art. 2 ust. 3 lit. aa) rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto.

¹¹ Wymogi dotyczące minimalnej wielkości emisji mają zastosowanie do obligacji zabezpieczonych, obligacji korporacyjnych i sekurytyzacji, ale nie mają zastosowania do środków pieniężnych, rządowych papierów wartościowych i aktywów posiadanych w banku centralnym. Standard Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego nie przewiduje takiego wymogu.

¹² „Mechanizm zamknięcia” służy do obliczania maksymalnego poziomu aktywów płynnych wysokiej jakości (poziomu 2A i 2B) w zabezpieczeniu przed utratą płynności. W celu obliczenia kwoty aktywów płynnych wysokiej jakości posiadanych przez instytucję, rozporządzenie delegowane w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto wymaga zamknięcia transakcji z terminem zapadalności przypadającym w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, jeżeli aktywa płynne wysokiej jakości są wymieniane przynajmniej w przypadku jednej części transakcji.

w odniesieniu do tych zabezpieczonych transakcji z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego, które: (i) obejmują aktywa płynne wysokiej jakości przynajmniej w przypadku jednej części transakcji oraz (ii) których termin zapadalności przypada w okresie najbliższych 30 dni kalendarzowych. Stosowanie tego zwolnienia podlegałoby odpowiednim zabezpieczeniom oraz uprzedniej zgodzie właściwego organu, po konsultacji z bankiem centralnym, który jest stroną transakcji, jak również z EBC w przypadku, gdy bank centralny jest bankiem centralnym Eurosystemu, tak aby uniknąć ewentualnych możliwości arbitrażu lub niewłaściwych zachęt dla instytucji kredytowych. Ponadto w celu lepszego dostosowania rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto do standardu Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego proponuje się wykluczenie z „mechanizmu zamknięcia” zabezpieczenia otrzymanego w ramach transakcji na instrumentach pochodnych.

Ostatnia istotna zmiana dotyczy włączenia do rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto nowych kryteriów dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji („sekurytyzacji STS”). Konkretnie proponuje się, by sekurytyzacje te były zaliczane do aktywów płynnych wysokiej jakości poziomu 2B, jeżeli spełniają one warunki określone w art. 13 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto. Rozporządzenie w sprawie STS¹³ zawiera wykaz kryteriów służących zdefiniowaniu prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji. Na podstawie wniosku większość kryteriów ustanowionych w rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto zostałaby zastąpiona przez odniesienie do rozporządzenia STS. Utrzymane zostałyby kryteria dotyczące płynności (jak np. kryteria dotyczące wielkości emisji, rodzajów ekspozycji bazowych lub ratingu).

Proponuje się również wyjaśnienie niektórych obowiązujących przepisów.

1.3. Ocena skutków

Z uwagi na ograniczony zakres merytorycznych zmian proponuje się nie przeprowadzać szczegółowej oceny skutków. Poniżej przedstawiono ogólną analizę wpływu proponowanych zmian.

Wpływ proponowanej zmiany dotyczącej wpływów i płynności w odniesieniu do transakcji repo, umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających swap powinien być stosunkowo neutralny lub pomijalny¹⁴.

Jeśli chodzi o wpływ zmiany dotyczącej sposobu traktowania określonych rezerw w bankach centralnych, powinien on być ograniczony, gdyż kwota tych rezerw jest ograniczona. Ponadto wpływ ten byłby dodatkowo ograniczony dzięki przewidzianemu we wniosku zabezpieczeniu polegającemu na tym, że ten sposób traktowania byłby ograniczony do aktywów płynnych wykorzystywanych w celu pokrycia wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w odpowiedniej walucie.

Proponowane zwolnienie z wymogu minimalnej wielkości emisji w przypadku określonych aktywów płynnych spoza UE prowadziłoby do pewnej poprawy sytuacji w zakresie płynności

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

¹⁴ W przypadku transakcji repo zmiany mają charakter głównie redakcyjny. W przypadku umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, jeśli pominąć nadzabezpieczenie oraz założyć, że wartość rynkowa papieru wartościowego odpowiada pożyczonym środkom pieniężnym, wartość papieru wartościowego do celów płynności jest równa pożyczonym środkom pieniężnym pomniejszonym o odpowiednią redukcję wartości. Transakcje zabezpieczające swap są mniej powszechne.

w odniesieniu do przedsiębiorstw spoza UE na poziomie skonsolidowanym. Zakres tej poprawy byłby najprawdopodobniej ograniczony, gdyż: (i) proponowane zwolnienie mogłoby co do zasady¹⁵ dotyczyć jedynie aktywów płynnych innych niż aktywa poziomu 1, których udział w zabezpieczeniu przed utratą płynności jest ograniczony do maksymalnie 40 %, (ii) kwota aktywów płynnych spoza UE, która mogłaby zostać uznana, nie mogłaby przekraczać wysokości wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie i wynikających z jednostki zależnej posiadającej te aktywa oraz (iii) aktywa objęte zwolnieniem musiałyby być płynne zgodnie z wymogami unijnymi oraz musiałyby spełniać lokalne wymogi dotyczące płynności.

Wykluczenie zabezpieczenia otrzymanego w ramach transakcji na instrumentach pochodnych z „mechanizmu zamknięcia” nie powinno mieć znacznego wpływu na poziom wskaźnika pokrycia wpływów netto, a zwolnienie wprowadzone w odniesieniu do zabezpieczonych transakcji z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego podlega decyzjom właściwych organów. To „zamknięcie” jest uwzględniane tylko w przypadku stosowania ograniczeń dotyczących maksymalnego poziomu aktywów płynnych wysokiej jakości w zabezpieczeniu przed utratą płynności.

Jeśli chodzi o dostosowanie do definicji prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji wpływ powinien być dość marginalny, gdyż całkowita kwota sekurytyzacji posiadanych jako aktywa płynne jest ograniczona ze względu na maksymalny dopuszczalny udział aktywów poziomu 2B w zabezpieczeniu przed utratą płynności oraz wymogi dotyczące dywersyfikacji.

Można też uznać, że proponowane doprecyzowania nie będą miały żadnego wpływu lub będzie on pomijalny.

2. KONSULTACJE PRZEPROWADZONE PRZED PRZYJĘCIEM AKTU DELEGOWANEGO ZMIENIAJĄCEGO ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE W SPRAWIE WSKAŹNIKA POKRYCIA WYPŁYWÓW NETTO

Zorganizowano serię spotkań z ekspertami z państw członkowskich w celu omówienia konsekwencji technicznych związanych z przewidzianym projektem. W tej wymianie informacji uczestniczyli urzędnicy Parlamentu Europejskiego jako obserwatorzy i okazały się one bardzo cenne dla zapewnienia poprawności projektu pod względem fachowym.

Ponadto, chociaż a) większość zmian redakcyjnych nie ma istotnego charakteru (tj. polegają one na doprecyzowaniu istniejących przepisów) oraz b) zmiany istotne są stosunkowo nieznaczne, Komisja przeprowadziła formalne konsultacje z zainteresowanymi stronami przy wykorzystaniu portalu poświęconego lepszemu stanowieniu prawa, jak również skonsultowała się z Grupą Ekspertów ds. Bankowości, Płatności i Ubezpieczeń. W trakcie obu konsultacji Komisja otrzymała łącznie ponad 30 odpowiedzi, które okazały się bardzo przydatne przy ulepszaniu projektu proponowanego rozporządzenia delegowanego.

W wyniku otrzymanych uwag zrezygnowano z niektórych proponowanych zmian i utrzymano istniejące przepisy rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto. Jako przykład może służyć definicja depozytów detalicznych, w przypadku której w większości otrzymanych uwag krytykowano wprowadzenie koncepcji „klientów

---

¹⁵ W odniesieniu do aktywów poziomu 1, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych, nie obowiązuje żadna minimalna wielkość emisji. Obowiązuje wprowadzenie minimalnej wielkości emisji dla obligacji zabezpieczonych poziomu 1, ale obligacje zabezpieczone spoza UE nie mogą się kwalifikować jako aktywa poziomu 1.

powiązanych” jako nieodpowiedniej z perspektywy ryzyka płynności i bardzo trudnej do wdrożenia, głównie ze względu na kwestie dostępności danych. Definicja ta została więc usunięta z tekstu, tak by nie powielać definicji zawartych w CRR. Podobnie usunięto uprawnienia właściwych organów do odmowy włączenia kwalifikujących się aktywów w państwach trzecich do zabezpieczenia przed utratą płynności w związku z uwagami, w których stwierdzono, że zapewniłoby to ujednolicone stosowanie wymogu pokrycia wpływów netto na szczeblu UE oraz że zabezpieczenia dotyczące włączenia aktywów w państwach trzecich do zabezpieczenia przed utratą płynności są już wystarczające. Ponadto zrezygnowano z propozycji uznawania, pod pewnymi warunkami, aktywów emitowanych przez podmioty sektora publicznego z państw trzecich za aktywa poziomu 1, gdyż niektórzy respondenci wskazali, że proponowany sposób traktowania jest niezgodny ze standardem Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego, a tym samym stoi w sprzeczności do wyrażanego jednocześnie zamiaru zwiększenia stopnia dostosowania aktu delegowanego dotyczącego wymogu pokrycia wpływów netto do tego standardu. W niektórych odpowiedziach wskazano również, że proponowane zmiany w sposobie traktowania jako wpływy kredytów preferencyjnych udzielanych przez instytucje kredytowe pełniące rolę pośrednika oznaczałyby znaczne rozszerzenie zakresu stosowania obowiązującego sposobu traktowania oraz że takie rozszerzenie miałyby nastąpić bez odpowiedniego uzasadnienia. Z uwagi na fakt, że proponowane zmiany nie miały na celu rozszerzenia zakresu stosowania przedmiotowego sposobu traktowania, również je usunięto. W tym samym duchu odesłanie do art. 26 rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto, dotyczącego współzależnych przepływów w kontekście zwolnienia z ograniczenia dotyczącego wpływów, nie zostało skreślone zgodnie z pierwotną propozycją, gdyż respondenci wskazywali, że prowadziłoby to do nieuzasadnionego rozszerzenia zakresu stosowania przedmiotowego sposobu traktowania. Wreszcie skreślono doprecyzowanie sposobu obliczania wpływów w przypadku ewentualnego podwójnego liczenia, gdyż wielu respondentów wskazało, że było ono niejasne i nie ma żadnego realnego uzasadnienia dla wprowadzenia go w odniesieniu do wpływów bez wprowadzenia podobnego przepisu w odniesieniu do wpływów i aktywów płynnych.

Otrzymane uwagi doprowadziły również do szeregu zmian mających na celu doprecyzowanie wniosku, jak np. w przypadku sposobu traktowania rezerw utrzymywanych w banku centralnym państwa trzeciego, udziałów i jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz transakcji zabezpieczonych i transakcji zabezpieczających swap.

Nie wszystkie z otrzymanych uwag zostały uwzględnione. W wielu z nich proponowano zmiany, które byłyby sprzeczne z intencją wniosku, a mianowicie z wprowadzeniem jedynie ograniczonej liczby istotnych zmian do rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto, głównie w celu jego dalszego dostosowania do standardu bazylejskiego oraz dokonania pewnych korekt redakcyjnych.

3. ASPEKTY PRAWNE AKTU DELEGOWANEGO

Z uwagi na ograniczoną liczbę zmian w obowiązującym rozporządzeniu delegowanym w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto proponuje się przyjęcie zmian w tym rozporządzeniu zamiast nowego całego tekstu. Pozwoliłoby to zachować strukturę pierwotnego rozporządzenia delegowanego w sprawie wskaźnika pokrycia wpływów netto. Zgodnie z art. 462 CRR Komisja posiada przyznane na czas nieokreślony uprawnienie do dokonania zmian w rozporządzeniu delegowanym.

4. HARMONOGRAM I PROCEDURA

Po przyjęciu rozporządzenie delegowane zostanie zbadane przez Parlament Europejski i Radę.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) .../...

z dnia 13.7.2018 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61 uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012¹, w szczególności jego art. 460,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy wprowadzić zmiany do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 w celu zwiększenia stopnia ujednolicenia ze standardami międzynarodowymi oraz ułatwienia bardziej wydajnego zarządzania płynnością przez instytucje kredytowe.
- (2) Aby w szczególności odpowiednio uwzględnić działalność prowadzoną przez instytucje kredytowe działające poza Unią, należy zrezygnować z wszelkich wymogów dotyczących minimalnej wielkości emisji mających zastosowanie do aktywów płynnych posiadanych przez jednostkę zależną w państwie trzecim, tak aby umożliwić uznawanie tych aktywów na poziomie skonsolidowanym. W przeciwnym wypadku prowadziłoby to do niedoboru aktywów płynnych po stronie jednostki dominującej na poziomie skonsolidowanym, ponieważ wymóg dotyczący płynności w odniesieniu do jednostki zależnej byłby zawarty w skonsolidowanym wymogu dotyczącym płynności, podczas gdy aktywa płynne posiadane przez tę jednostkę zależną w celu spełnienia tego wymogu dotyczącego płynności w państwie trzecim byłyby wykluczone ze skonsolidowanego wymogu dotyczącego płynności. Jednakże aktywa jednostki zależnej w państwie trzecim powinny być uznawane jedynie do wysokości wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której aktywa te są denominowane, i wynikających z tej jednostki zależnej. Ponadto, podobnie jak w przypadku wszelkich innych aktywów w państwie trzecim, aktywa te powinny być uznawane tylko wówczas, gdy kwalifikują się jako aktywa płynne zgodnie z prawem krajowym danego państwa trzeciego.
- (3) Jak powszechnie wiadomo, banki centralne mogą zapewnić płynność w emitowanej przez siebie walucie, a rating kredytowy banków centralnych jest mniej istotny do celów płynności niż do celów wypłacalności. W związku z tym, jak również w celu

¹ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

ściślejszego dostosowania przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 do standardu międzynarodowego oraz w celu zapewnienia równych warunków konkurencji dla instytucji kredytowych działających w skali międzynarodowej, rezerwy utrzymywane przez – mające siedzibę w państwie trzecim – jednostkę zależną lub oddział unijnej instytucji kredytowej w banku centralnym państwa trzeciego, któremu wyznaczona zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej („ECAI”) nie przypisała oceny kredytowej odpowiadającej stopniowi jakości kredytowej 1, powinny kwalifikować się jako aktywa płynne poziomu 1, o ile spełnione są określone warunki. Konkretnie rzecz ujmując, rezerwy te powinny się kwalifikować, jeżeli instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym momencie w okresach występowania warunków skrajnych, a ponadto warunki takiego wycofania zostały określone w umowie między organem nadzoru państwa trzeciego a bankiem centralnym, w którym utrzymywane są te rezerwy, lub w obowiązujących przepisach państwa trzeciego. Jednakże uznanie tych rezerw jako aktywa poziomu 1 powinno być możliwe wyłącznie w celu pokrycia wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której denominowane są te rezerwy.

- (4) Należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402¹⁶. Rozporządzenie to zawiera kryteria pozwalające określić, czy sekurytyzacje mogą zostać uznane za proste, przejrzyste i standardowe sekurytyzacje („sekurytyzacje STS”). Ponieważ kryteria te zapewniają wysoką jakość prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, powinny one również być stosowane na potrzeby określenia tego, jakie sekurytyzacje mogą być zaliczane do aktywów płynnych wysokiej jakości do celów obliczania wymogu pokrycia wpływów netto. Sekurytyzacje powinny zatem kwalifikować się jako aktywa poziomu 2B do celów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, jeżeli spełniają one wszystkie wymogi określone w rozporządzeniu (UE) 2017/2402, w uzupełnieniu do tych kryteriów już określonych w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/61, które mają szczególne znaczenie dla ich charakterystyki pod względem płynności.
- (5) Wdrożenie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 nie powinno utrudniać skutecznej transmisji polityki pieniężnej do gospodarki. Można oczekiwać, iż transakcje z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego zostaną refinansowane również w warunkach więcej niż skrajnych. W związku z tym należy zapewnić właściwym organom możliwość udzielenia zwolnienia ze stosowania „mechanizmu zamknięcia” do celów obliczania zabezpieczenia przed utratą płynności w odniesieniu do tych zabezpieczonych transakcji z EBC lub bankiem centralnym państwa członkowskiego, które obejmują aktywa płynne wysokiej jakości przynajmniej w przypadku jednej części każdej transakcji i których termin zapadalności przypada w okresie najbliższych 30 dni kalendarzowych. Przed udzieleniem zgody na takie zwolnienie właściwe organy powinny być jednak zobowiązane do skonsultowania się z bankiem centralnym będącym stroną transakcji, jak również z EBC w przypadku, gdy ten bank centralny jest bankiem centralnym Eurosystemu. Ponadto przyznanie zwolnienia powinno podlegać odpowiednim zabezpieczeniom, tak aby uniknąć ewentualnych możliwości arbitrażu regulacyjnego

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).

lub niewłaściwych zachęt dla instytucji kredytowych. Wreszcie, w celu ściślejszego dostosowania przepisów Unii do standardu międzynarodowego opracowanego przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, zabezpieczenie otrzymane w ramach transakcji na instrumentach pochodnych należy wykluczyć z „mechanizmu zamknięcia”.

- (6) Ponadto sposób traktowania wskaźników wpływów i wpływów w odniesieniu do transakcji z udzielonym przyrzeczeniem odkupu (transakcji repo), umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i transakcji zabezpieczających swap powinien zostać w pełni dostosowany do podejścia przyjętego w międzynarodowym standardzie dotyczącym wskaźnika pokrycia wpływów netto opracowanym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego. Konkretnie obliczanie wpływów środków pieniężnych powinno być bezpośrednio powiązane ze wskaźnikiem przedłużenia transakcji (dostosowane do redukcji wartości przekazanego zabezpieczenia zastosowanej do zobowiązania pieniężnego, jak w standardzie Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego) zamiast z wartością płynności powiązanego z nią zabezpieczenia.
- (7) Z uwagi na fakt pojawienia się rozbieżnych interpretacji istotne jest doprecyzowanie różnych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, w szczególności w odniesieniu do spełnienia wymogu pokrycia wpływów netto, kwalifikowalności – do celów zabezpieczenia przed utratą płynności – aktywów wchodzących w skład puli, które są dostępne na potrzeby uzyskania finansowania w ramach warunkowych linii kredytowych obsługiwanych przez bank centralny, udziałów i jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania oraz depozytów i innego finansowania w ramach sieci współpracy i instytucjonalnych systemów ochrony, obliczania dodatkowych wpływów płynności w odniesieniu do innych produktów i usług, przyznawania preferencyjnego traktowania wewnątrzgrupowym instrumentom kredytowym i instrumentom wsparcia płynności, traktowania pozycji krótkich oraz uznawania środków pieniężnych należnych z tytułu papierów wartościowych, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/61,
PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/61 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:
  - „a) aktywa państwa trzeciego posiadane przez jednostkę zależną w państwie trzecim mogą zostać uznane za aktywa płynne na poziomie skonsolidowanym, jeżeli kwalifikują się jako aktywa płynne na mocy prawa krajowego danego państwa trzeciego określającego wymóg pokrycia wpływów netto oraz spełniają jeden z następujących warunków:
    - (i) aktywa te spełniają wszystkie wymogi określone w tytule II niniejszego rozporządzenia;
    - (ii) aktywa te nie spełniają określonego w tytule II niniejszego rozporządzenia szczególnego wymogu w odniesieniu do ich wielkości emisji, ale spełniają wszystkie pozostałe wymogi w nim określone.

Aktywa, które kwalifikują się do uznania na podstawie ppkt (ii), mogą zostać uznane jedynie do wysokości wpływów płynności netto w warunkach skrajnych poniesionych w tej samej walucie, w której aktywa te są denominowane, i wynikających z tej samej jednostki zależnej;”;

2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) uchyla się pkt 8 i 9;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11. »warunki skrajne« oznaczają nagle lub poważne pogorszenie sytuacji instytucji kredytowej pod względem wypłacalności lub płynności wynikające ze zmian warunków rynkowych lub czynników idiosynkratycznych, na skutek których istnieje istotne ryzyko, że dana instytucja kredytowa nie będzie w stanie pokryć swoich zobowiązań w momencie ich wymagalności w terminie kolejnych 30 dni kalendarzowych;”;

3) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Instytucje kredytowe obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w walucie sprawozdawczej w odniesieniu do wszystkich pozycji bez względu na to, w jakiej walucie pozycje te są faktycznie denominowane.

Ponadto instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w odniesieniu do niektórych pozycji w następujący sposób:

a) w odniesieniu do pozycji, które podlegają odrębnej sprawozdawczości w walucie innej niż waluta sprawozdawcza zgodnie z art. 415 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 – instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w tej innej walucie;

b) w odniesieniu do pozycji denominowanych w walucie sprawozdawczej, jeżeli zagregowana wartość zobowiązań denominowanych w walutach innych niż waluta sprawozdawcza wynosi co najmniej 5 % łącznych zobowiązań instytucji kredytowej, z wyłączeniem kapitału regulacyjnego i pozycji pozabilansowych – instytucje kredytowe odrębnie obliczają i monitorują swój wskaźnik pokrycia wpływów netto w walucie sprawozdawczej.

Instytucje kredytowe zgłaszają swojemu właściwemu organowi wskaźnik pokrycia wpływów netto zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014.”;

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Instytucje kredytowe nie dokonują podwójnego liczenia aktywów płynnych, wpływów i wypływów.”;

4) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Aktywa stanowią własność, prawo, uprawnienie lub udział posiadane przez instytucję kredytową lub wchodzące w skład puli, o której mowa w lit. a), i wolne od wszelkich obciążeń. Do tych celów uznaje się, że składnik aktywów jest wolny od obciążeń, jeżeli nie podlega żadnemu prawnemu, umownemu, regulacyjnemu ani innemu ograniczeniu uniemożliwiającemu instytucji kredytowej upłynnienie, sprzedaż, przekazanie lub przeniesienie danego składnika aktywów lub ogólnie zbycie go w drodze zwykłej sprzedaży lub w drodze zwykłej umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu w terminie kolejnych 30 dni kalendarzowych. Za wolne od obciążeń uznaje się następujące aktywa:

- a) aktywa wchodzące w skład puli, które są dostępne do natychmiastowego wykorzystania jako zabezpieczenie w celu pozyskania dodatkowego finansowania w ramach przyznaných, lecz jeszcze niezasilonych linii kredytowych dostępnych dla instytucji kredytowej lub, jeżeli pula jest obsługiwana przez bank centralny, w ramach warunkowych i jeszcze niezasilonych linii kredytowych dostępnych dla tej instytucji kredytowej. Przepis ten obejmuje aktywa złożone przez instytucję kredytową w instytucji centralnej w ramach sieci współpracy lub instytucjonalnego systemu ochrony. Instytucje kredytowe zakładają, że aktywa należące do puli są obciążane w porządku wzrastającej płynności na podstawie klasyfikacji płynności określonej w rozdziale 2, począwszy od aktywów niekwalifikujących się do zabezpieczenia przed utratą płynności;
- b) aktywa, które instytucja kredytowa otrzymała jako zabezpieczenie do celów ograniczenia ryzyka kredytowego w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu lub transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i które dana instytucja kredytowa może zbywać.”;
- b) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:
  - (i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) inną instytucję kredytową, chyba że spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

    - (i) emitent jest podmiotem sektora publicznego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. c) lub w art. 11 ust. 1 lit. a) lub b);
    - (ii) składnikiem aktywów jest obligacja zabezpieczona, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f) lub w art. 11 ust. 1 lit. c) lub d) lub w art. 12 ust. 1 lit. e);
    - (iii) składnik aktywów należy do kategorii określonej w art. 10 ust. 1 lit. e);”;
  - (ii) lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) żaden inny podmiot, którego głównym przedmiotem działalności jest co najmniej jeden z rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2013/36/UE. Do celów niniejszego artykułu uznaje się, że do podmiotów, o których mowa w niniejszej literze, nie należą SSPE.”;
- c) w ust. 7 dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) ekspozycji wobec rządów centralnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. d);”;

- 5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapit drugi lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:
„(ii) ekspozycji wobec banków centralnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b) i d);”;
  - b) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:
„b) przez wprowadzenie wewnętrznych systemów i kontroli tak, aby funkcja zarządzania płynnością posiadała faktyczną kontrolę operacyjną w celu spieniężenia posiadanych aktywów płynnych w dowolnym momencie w okresie występowania warunków skrajnych wynoszącym 30 dni kalendarzowych oraz w celu uzyskania dostępu do funduszy warunkowych w sposób niebędący bezpośrednio sprzeczny z jakąkolwiek strategią biznesową lub strategią zarządzania ryzykiem. W szczególności dany składnik aktywów nie może zostać włączony do zabezpieczenia przed utratą płynności, jeżeli jego spieniężenie bez zastąpienia w całym okresie występowania warunków skrajnych wynoszącym 30 dni kalendarzowych spowodowałoby utratę ochrony, która skutkowałaby utworzeniem otwartej pozycji ryzyka wykraczającej poza wewnętrzne limity danej instytucji kredytowej;”;
- 6) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 lit. b) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:
„(iii) rezerwy posiadane przez instytucję kredytową w banku centralnym, o którym mowa w ppkt (i) lub (ii), pod warunkiem że dana instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym czasie w okresach występowania warunków skrajnych, a warunki takiego wycofania zostały określone w umowie między właściwym organem właściwym dla instytucji kredytowej a bankiem centralnym, w którym te rezerwy są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego.
Do celów niniejszego podpunktu zastosowanie mają następujące przepisy:
    - w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez instytucję kredytową będącą jednostką zależną – warunki wycofania określa się, stosownie do przypadku, w umowie między państwem członkowskim lub właściwym organem państwa trzeciego właściwym dla instytucji kredytowej będącej jednostką zależną a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;
    - w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez oddział – warunki wycofania określa się, stosownie do przypadku, w umowie między właściwym organem państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ten ma siedzibę, a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, lub w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;”;
  - b) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:
„d) następujące aktywa:
    - (i) aktywa stanowiące należności od rządu centralnego lub banku centralnego państwa trzeciego, któremu nie została przypisana ocena kredytowa sporządzona przez wyznaczoną ECAI odpowiadająca

stopniowi jakości kredytowej równemu 1 zgodnie z art. 114 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, albo gwarantowane przez taki rząd lub bank;

- (ii) rezerwy posiadane przez instytucję kredytową w banku centralnym, o którym mowa w ppkt (i), pod warunkiem że dana instytucja kredytowa posiada zezwolenie na wycofanie tych rezerw w dowolnym czasie w okresach występowania warunków skrajnych oraz pod warunkiem, że warunki takiego wycofania zostały określone albo w umowie między właściwymi organami tego państwa trzeciego a bankiem centralnym, w którym te rezerwy są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach tego państwa trzeciego.

Do celów ppkt (ii) zastosowanie mają następujące przepisy:

- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez instytucję kredytową będącą jednostką zależną – warunki wycofania określa się albo w umowie między właściwym organem państwa trzeciego właściwym dla instytucji kredytowej będącej jednostką zależną a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego;
- w przypadku gdy rezerwy te są utrzymywane przez oddział – warunki wycofania określa się albo w umowie między właściwym organem państwa trzeciego, w którym oddział ten ma siedzibę, a bankiem centralnym, w którym rezerwy te są utrzymywane, albo w mających zastosowanie przepisach państwa trzeciego.

Zagregowana wartość aktywów objętych zakresem akapitu pierwszego ppkt (i) i (ii) i denominowanych w danej walucie, które instytucja kredytowa może uznać jako składniki aktywów poziomu 1, nie może przekraczać kwoty wpływów płynności netto w warunkach skrajnych instytucji kredytowej poniesionych w tej samej walucie.

Ponadto w przypadku gdy część lub całość aktywów objętych zakresem akapitu pierwszego ppkt (i) i (ii) jest denominowana w walucie, która nie jest walutą krajową danego państwa trzeciego, instytucja kredytowa może uznać te składniki aktywów jako składniki aktywów poziomu 1 wyłącznie do wysokości kwoty równej kwocie wpływów płynności netto w warunkach skrajnych instytucji kredytowej poniesionych w tej walucie obcej, odpowiadającej operacjom instytucji kredytowej w jurysdykcji, w której ponoszone jest ryzyko płynności;”;

- c) ust. 1 lit. f) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

- d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wartość rynkowa obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w ust. 1 lit. f), podlega redukcji wartości równej co najmniej 7 %. Z wyjątkiem przypadków określonych

w art. 15 ust. 2 lit. b) i c) w odniesieniu do udziałów i jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania żadna redukcja wartości nie jest wymagana w odniesieniu do wartości pozostałych aktywów poziomu 1.”;

7) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. c) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

b) ust. 1 lit. d) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:

„(iv) ekspozycje wobec instytucji zawarte w zbiorze aktywów stanowiących zabezpieczenie spełniają warunki określone w art. 129 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub, w przypadku gdy właściwy organ przyznał częściowe zwolnienie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunki określone w tym akapicie;”;

8) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ekspozycje w postaci papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. a), kwalifikują się jako sekurytyzacje poziomu 2B, jeżeli spełnione są następujące warunki:

a) w odniesieniu do sekurytyzacji dozwolone jest stosowanie oznaczenia „STS” lub sformułowania „prosta, przejrzysta i standardowa”, lub oznaczenia, które odnosi się bezpośrednio lub pośrednio do oznaczenia „STS” lub sformułowania „prosta, przejrzysta i standardowa”, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402*, oraz oznaczenie to jest w ten sposób stosowane;

b) spełnione są kryteria określone w ust. 2 i w ust. 10–13 niniejszego artykułu.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 35).”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) i b) otrzymują brzmienie:

„a) pozycji przypisano ocenę kredytową, sporządzoną przez wyznaczoną ECAI, o stopniu jakości kredytowej wynoszącym 1 zgodnie z art. 264 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 lub o równoważnym stopniu jakości kredytowej w przypadku krótkoterminowej oceny kredytowej;

- b) pozycja znajduje się w transzy lub transzach sekurytyzacji o najwyższym stopniu uprzywilejowania i posiada najwyższy poziom uprzywilejowania przez cały czas trwania transakcji. Do wymienionych celów uznaje się, że transza posiada najwyższy poziom uprzywilejowania, gdy po doręczeniu oświadczenia o wymagalności i, w stosownych przypadkach, oświadczenia o przyspieszeniu wymagalności, transza nie jest podporządkowana innym transzom w tej samej transakcji sekurytyzacyjnej lub systemie sekurytyzacyjnym, jeżeli chodzi o otrzymanie spłaty odsetek i kwoty głównej, bez uwzględniania kwot należnych z tytułu kontraktów pochodnych na stopę procentową lub walutowych instrumentów pochodnych, opłat lub innych podobnych płatności zgodnie z art. 242 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013²;
- (ii) uchyla się lit. c)–f) oraz lit. h)–k);
- (iii) w lit. g) wprowadza się następujące zmiany:
- a) zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:
- „pozycję sekurytyzacyjną zabezpiecza pula ekspozycji bazowych, które to ekspozycje bazowe albo wszystkie należą wyłącznie do jednej z następujących podkategorii, albo składają się z kombinacji kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w ppkt (i), i kredytów na nieruchomości mieszkalne, o których mowa w ppkt (ii).”;
- b) ppkt (iv) otrzymuje brzmienie:
- „(iv) kredyty na zakup samochodów i leasing dla kredytobiorców lub leasingobiorców posiadających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim. Do tych celów kredyty na zakup samochodów i leasing obejmują kredyty lub leasing służące sfinansowaniu pojazdów silnikowych lub przyczep określonych w art. 3 pkt 11 i 12 dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^{**}, ciągników rolniczych lub leśnych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013^{***}, motocykli dwukołowych lub trzykołowych pojazdów silnikowych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013^{****} lub pojazdów szynowych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2007/46/WE. Tego rodzaju kredyty lub leasing mogą obejmować ubezpieczenie dodatkowe i usługi serwisowe lub dodatkowe części pojazdów oraz w przypadku leasingu wartość końcową pojazdów będących przedmiotem leasingu. Wszystkie kredyty i leasingi w puli zabezpiecza się zastawem lub zabezpieczeniem z pierwszeństwem zaspokojenia na pojeździe lub za pomocą odpowiedniej gwarancji na rzecz SSPE, takiej jak klauzula zastrzeżenia własności;

---

^{**} Dyrektywa 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiająca ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części

i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263 z 9.10.2007, s. 1).

*** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 167/2013 z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów rolniczych i leśnych (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 1).

**** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 168/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie homologacji i nadzoru rynku pojazdów dwu- lub trzykołowych oraz czterokołowców (Dz.U. L 60 z 2.3.2013, s. 52).”;

c) uchyla się ust. 3–9;

9) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) jeżeli instytucja kredytowa nie ma wiedzy na temat ekspozycji bazowych przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, zakłada ona, do celów określenia poziomu płynności aktywów bazowych i do celów przypisania tym aktywom odpowiedniej redukcji wartości, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania inwestuje w aktywa płynne do maksymalnej kwoty dozwolonej w ramach swoich uprawnień, w tym samym porządku rosnącym, w jakim aktywa płynne są sklasyfikowane do celów ust. 2, począwszy od aktywów, o których mowa w ust. 2 lit. h), aż do osiągnięcia maksymalnego łącznego limitu inwestycyjnego.”;

b) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Poprawność obliczeń przeprowadzonych przez instytucję przyjmującą depozyty lub przez przedsiębiorstwo zarządzające przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania przy ustalaniu wartości rynkowej oraz redukcji wartości udziałów lub jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania jest zatwierdzana przez audytora zewnętrznego co najmniej raz w roku.”;

10) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Depozyty i inne rodzaje finansowania w ramach sieci współpracy i instytucjonalnych systemów ochrony

1. Jeżeli instytucja kredytowa należy do instytucjonalnego systemu ochrony w rodzaju tego, o którym mowa w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, do sieci, która kwalifikowałaby się do uzyskania odstępstwa przewidzianego w art. 10 tego rozporządzenia, lub do sieci współpracy w danym państwie członkowskim, depozyty na żądanie, które instytucja kredytowa utrzymuje w instytucji centralnej, mogą być uznawane za aktywa płynne, chyba że instytucja centralna przyjmująca te depozyty uznaje je za depozyty operacyjne. Jeżeli depozyty uznaje się za aktywa płynne, uznaje się je zgodnie z jednym z następujących przepisów:

a) jeżeli, zgodnie z prawem krajowym lub prawnie wiążącymi dokumentami regulującymi system lub sieć, instytucja centralna jest zobowiązana do przechowywania depozytów w postaci aktywów płynnych lub ich zainwestowania w aktywa płynne określonego poziomu lub określonej

kategorii, depozyty uznaje się za aktywa płynne tego samego poziomu lub tej samej kategorii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

- b) jeżeli instytucja centralna nie jest zobowiązana do przechowywania depozytów w postaci aktywów płynnych lub ich zainwestowania w aktywa płynne określonego poziomu lub określonej kategorii, depozyty uznaje się za aktywa poziomu 2B zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a ich pozostająca kwota należna podlega redukcji wartości wynoszącej co najmniej 25 %.

- 2. Jeżeli zgodnie z prawem państwa członkowskiego lub prawnie wiążącymi dokumentami regulującymi jedną z sieci lub jeden z systemów opisanych w ust. 1 instytucja kredytowa otrzymała od instytucji centralnej lub innej instytucji w ramach tej samej sieci lub tego samego systemu dostęp do niewykorzystanego finansowania płynności w ciągu 30 dni kalendarzowych, tego rodzaju finansowanie uznaje się za aktywa poziomu 2B w zakresie, w jakim nie jest ono zabezpieczone aktywami płynnymi i nie postępuje się z nim w sposób zgodny z przepisami art. 34. Redukcję wartości w wysokości co najmniej 25 % stosuje się do niewykorzystanej przyznanej kwoty głównej finansowania płynności.”;

- 11) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogi określone w ust. 1 mają zastosowanie po uwzględnieniu wpływu na zapasy aktywów płynnych finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji zabezpieczających swap wykorzystujących aktywa płynne w przypadku przynajmniej jednej części transakcji, jeżeli termin zapadalności tych transakcji upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych, po odliczeniu wszelkich mających zastosowanie redukcji wartości i pod warunkiem że dana instytucja kredytowa spełnia wymogi operacyjne określone w art. 8.”;

- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Właściwy organ może w indywidualnych przypadkach odstąpić od stosowania ust. 2 i 3 w całości lub w części w odniesieniu do jednej lub większej liczby transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji zabezpieczających swap wykorzystujących aktywa płynne w przypadku przynajmniej jednej części transakcji, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) stroną tej lub tych transakcji jest EBC lub bank centralny państwa członkowskiego;
- b) zachodzą wyjątkowe okoliczności, które stwarzają ryzyko systemowe dla sektora bankowego w co najmniej jednym państwie członkowskim;
- c) przed udzieleniem zwolnienia właściwy organ skonsultował się z bankiem centralnym będącym stroną transakcji, jak również z EBC w przypadku, gdy ten bank centralny jest bankiem centralnym Eurosystemu.”;
- c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. EUNB przedstawia Komisji, do dnia [2 lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia delegowanego] r. sprawozdanie dotyczące technicznej przydatności „mechanizmu zamknięcia” określonego w ust. 2–4

oraz dotyczące tego, czy mechanizm ten może mieć negatywny wpływ na działalność i profil ryzyka instytucji kredytowych z siedzibą w Unii, na stabilność i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, na gospodarkę lub na transmisję polityki pieniężnej do gospodarki. Sprawozdanie to zawiera ocenę możliwości zmiany „mechanizmu zamknięcia” określonego w ust. 2–4 oraz, w przypadku gdy EUNB stwierdzi, że obecny „mechanizm zamknięcia” nie jest technicznie przydatny lub że ma negatywny wpływ, zawiera ono zalecenia dotyczące alternatywnych rozwiązań oraz ocenę ich skutków.

Komisja uwzględnia sprawozdanie EUNB, o którym mowa w poprzednim akapicie, przygotowując wszelkie kolejne akty delegowane na mocy uprawnienia zawartego w art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

- 12) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 21

Kompensowanie transakcji na instrumentach pochodnych

1. Instytucje kredytowe obliczają wypływy i wpływy płynności oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych, ujmując je w kwocie netto w podziale na kontrahenta, z zastrzeżeniem istnienia dwustronnych umów o kompensowaniu zobowiązań spełniających warunki określone w art. 295 tego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 instytucje kredytowe obliczają wypływy i wpływy środków pieniężnych wynikające z transakcji na instrumentach pochodnych w walutach obcych, które zakładają pełną, jednoczesną (lub w ciągu tego samego dnia) wymianę kwot głównych, w ujęciu netto, nawet wówczas, gdy transakcje te nie są objęte dwustronną umową o kompensowaniu zobowiązań.

3. Do celów niniejszego artykułu za wartość w ujęciu netto uznaje się wartość po odliczeniu zabezpieczenia, które ma zostać przekazane lub otrzymane w okresie kolejnych 30 dni kalendarzowych. Jednakże w przypadku zabezpieczenia, które ma zostać otrzymane w okresie kolejnych 30 dni kalendarzowych, wartość w ujęciu netto uznaje się za wartość po odliczeniu tego zabezpieczenia wyłącznie wówczas, gdy spełnione są oba następujące warunki:

- a) zabezpieczenie, po jego otrzymaniu, kwalifikuje się jako składnik aktywów płynnych zgodnie z tytułem II niniejszego rozporządzenia;
- b) instytucja kredytowa będzie na mocy obowiązujących przepisów uprawniona oraz operacyjnie zdolna do ponownego wykorzystania zabezpieczenia po jego otrzymaniu.”;

- 13) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 lit. a) i b) otrzymują brzmienie:
  - „a) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu stabilnych depozytów detalicznych i innych depozytów detalicznych określone zgodnie z art. 24 i 25;

- b) bieżące pozostające kwoty należne z tytułu innych zobowiązań, które stają się wymagalne, mogą zostać wezwane do wypłaty przez emitenta lub przez dostawcę finansowania, bądź mogą wiązać się z oczekiwaniem dostawcy finansowania, że instytucja kredytowa spłaci zobowiązanie w ciągu 30 najbliższych dni kalendarzowych, określone zgodnie z art. 27, 28 i 31a;”;
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obliczenia wpływów płynności zgodnie z ust. 1 podlegają kompensowaniu współzależnych wpływów, które zostały zatwierdzone zgodnie z art. 26.”;
- 14) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytucje kredytowe regularnie oceniają prawdopodobieństwo i potencjalną wielkość wpływów płynności w ciągu 30 dni kalendarzowych w odniesieniu do produktów lub usług, których nie objęto art. 27–31a, i które te instytucje oferują lub sponsorują lub które potencjalni nabywcy mogliby uznać za związane z nimi. Te produkty lub usługi obejmują między innymi:

  - a) inne zobowiązania pozabilansowe i zobowiązania warunkowe w zakresie finansowania, w tym z tytułu warunkowych instrumentów finansowania;
  - b) niewykorzystane kredyty i zaliczki udzielone kontrahentom hurtowym;
  - c) kredyty hipoteczne, które zostały udzielone, lecz nie zostały jeszcze uruchomione;
  - d) karty kredytowe;
  - e) salda debetowe;
  - f) zaplanowane wpływy związane z odnowieniem istniejących kredytów detalicznych lub hurtowych lub z przedłużeniem nowych kredytów detalicznych lub hurtowych;
  - g) zobowiązania z tytułu instrumentów pochodnych innych niż umowy wymienione w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i kredytowe instrumenty pochodne;
  - h) produkty związane z pozabilansowym finansowaniem handlu.”;
- 15) art. 25 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) depozyt prowadzony jest w formie rachunku, do którego dostęp możliwy jest wyłącznie przez internet;”;
- 16) na końcu art. 26 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwe organy informują EUNB o tym, które instytucje korzystają z kompensowania wpływów ze współzależnymi wpływami na podstawie niniejszego artykułu. EUNB może zażądać dokumentacji uzupełniającej.”;
- 17) w art. 28 wprowadza się następujące zmiany:
  - a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Instytucje kredytowe mnożą zobowiązania o terminie zapadalności przypadającym w ciągu 30 dni kalendarzowych i wynikające z zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji opartych na rynku

kapitałowym, zdefiniowanych w art. 192 pkt 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przez:

- a) 0 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 1, o których mowa w art. 10, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
- b) 7 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
- c) 15 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 11 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2A, o których mowa w art. 11;
- d) 25 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (i), (ii) lub (iv);
- e) 30 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii aktywów poziomu 2B, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. e);
- f) 35 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (iii) lub (v);
- g) 50 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), c) lub f);
- h) wartość procentową minimalnej redukcji wartości określonej zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli są zabezpieczone udziałami lub jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, które to udziały lub jednostki uczestnictwa – gdyby nie były wykorzystywane jako zabezpieczenie do celów tych transakcji – kwalifikowałyby się

zgodnie z art. 7 i 15 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne tego samego poziomu co bazowe aktywa płynne;

- i) 100 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które nie są objęte zakresem żadnej z liter a)–h) niniejszego akapitu.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji opartej na rynku kapitałowym jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wypływów wynosi 0 %. Jednakże w przypadkach, gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem oddziału z bankiem centralnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ma siedzibę, wskaźnik wypływów wynoszący 0 % stosuje się tylko wówczas, gdy oddział posiada taki sam dostęp do płynności banku centralnego, w tym w okresach występowania warunków skrajnych, jaki mają instytucje kredytowe z siedzibą w tym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do zabezpieczonych transakcji kredytowych lub transakcji opartych na rynku kapitałowym, które na podstawie tego akapitu pierwszego wymagałyby wskaźnika wypływów większego niż 25 %, wskaźnik wypływów wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.

4. Transakcje zabezpieczające swap i inne transakcje o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, prowadzą do wypływu, jeżeli składnik aktywów będący przedmiotem zaciągniętej pożyczki podlega niższej redukcji wartości zgodnie z rozdziałem 2 niż składnik aktywów będący przedmiotem udzielonej pożyczki. Wpływ oblicza się, mnożąc wartość rynkową składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki przez różnicę między wskaźnikiem wypływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki i wskaźnikiem wypływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki ustalonymi zgodnie z wartościami określonymi w ust. 3. Do celów tego obliczenia do aktywów, które nie kwalifikują się jako aktywa płynne, stosuje się redukcję wartości w wysokości 100 %.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji zabezpieczającej swap lub innej transakcji o podobnej formie jest krajowy bank centralny instytucji kredytowej, wskaźnik wypływów, który należy zastosować do wartości rynkowej składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki, wynosi 0 %. Jednakże w przypadkach, gdy transakcja jest dokonywana za pośrednictwem oddziału z bankiem centralnym państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym oddział ma siedzibę, wskaźnik wypływów wynoszący 0 % stosuje się tylko wówczas, gdy oddział posiada taki sam dostęp do płynności banku centralnego, w tym w okresach występowania warunków skrajnych, jaki mają instytucje kredytowe z siedzibą w tym państwie członkowskim lub państwie trzecim.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w odniesieniu do transakcji zabezpieczających swap lub innych transakcji o podobnej formie, które na

podstawie tego akapitu pierwszego wymagałyby wskaźnika wypływów większego niż 25 %, wskaźnik wypływów, który należy zastosować do wartości rynkowej składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki, wynosi 25 %, jeżeli kontrahentem będącym stroną transakcji jest uprawniony kontrahent.”;

b) dodaje się ust. 7, 8 i 9 w brzmieniu:

„7. Przyjmuje się, że nastąpiło wypłynięcie w całości aktywów pożyczonych bez zabezpieczenia, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, prowadzące do wypływu aktywów płynnych w wysokości 100 %, chyba że instytucja kredytowa posiada aktywa pożyczone i te aktywa pożyczone nie stanowią części zabezpieczenia instytucji kredytowej przed utratą płynności.

8. Do celów niniejszego artykułu „krajowy bank centralny” oznacza każdy z następujących banków:

- a) dowolny bank centralny Eurosystemu, jeżeli państwo członkowskie pochodzenia instytucji kredytowej przyjęło euro jako swoją walutę;
- b) krajowy bank centralny państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej, jeżeli to państwo członkowskie nie przyjęło euro jako waluty;
- c) bank centralny państwa trzeciego, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę.

9. Do celów niniejszego artykułu „uprawniony kontrahent” oznacza każdy z następujących podmiotów:

- a) rząd centralny, podmiot sektora publicznego, samorząd regionalny lub władze lokalne państwa członkowskiego pochodzenia instytucji kredytowej;
- b) rząd centralny, podmiot sektora publicznego, samorząd regionalny lub władze lokalne państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym instytucja kredytowa ma siedzibę, do celów transakcji dokonywanych przez tę instytucję kredytową;
- c) wielostronny bank rozwoju.

Jednakże podmioty sektora publicznego, samorządy regionalne i władze lokalne są uznawane za uprawnionego kontrahenta wyłącznie w przypadku, gdy przypisano im wagę ryzyka równą 20 % lub niższą zgodnie z, stosownie do przypadku, art. 115 lub art. 116 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.”;

18) w art. 29 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dostawca i odbiorca płynności będą się charakteryzować niskim profilem ryzyka płynności po zastosowaniu niższego wskaźnika wypływów proponowanego zgodnie z ust. 1 oraz zastosowaniu wskaźnika wpływów, o którym mowa w lit. c) tego ustępu;”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) profil ryzyka płynności odbiorcy płynności uwzględnia się odpowiednio w zarządzaniu ryzykiem płynności dostawcy płynności.”;

19) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. Instytucja kredytowa oblicza dodatkowy wpływ w odniesieniu do wszystkich zawartych umów, których warunki prowadzą – w ciągu 30 dni kalendarzowych i w przypadku znacznego pogorszenia jakości kredytowej danej instytucji – do dodatkowych wpływów płynności lub skutkują potrzebami w zakresie dodatkowego zabezpieczenia, oraz powiadamia o nim właściwy organ. Instytucja kredytowa powiadamia właściwy organ o tym wpływie nie później niż w terminie przewidzianym na złożenie sprawozdania zgodnie z art. 415 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Jeżeli właściwy organ uznaje ten wpływ za istotny w stosunku do potencjalnych wpływów płynności instytucji kredytowej, wymaga on, by instytucja kredytowa dodała dodatkowy wpływ w przypadku umów odpowiadających potrzebom w zakresie dodatkowego zabezpieczenia lub wpływom środków pieniężnych wynikających z istotnego pogorszenia jakości kredytowej instytucji kredytowej, odpowiadającego obniżeniu jej zewnętrznej oceny kredytowej o co najmniej trzy stopnie. Instytucja kredytowa stosuje wobec tych dodatkowych zabezpieczeń lub wpływów środków pieniężnych wskaźnik wpływów w wysokości 100 %. Instytucja kredytowa poddaje regularnemu przeglądowi zakres takiego istotnego pogorszenia w świetle tego, co jest właściwe w kontekście zawartych przez nią umów, i informuje właściwy organ o wynikach tego przeglądu.

3. Instytucja kredytowa dodaje dodatkowy wpływ odpowiadający potrzebom w zakresie zabezpieczenia, które wynikałyby z wpływu scenariusza niekorzystnych warunków rynkowych na transakcje instytucji kredytowej na instrumentach pochodnych, jeżeli jest on istotny. Obliczeń tych dokonuje się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/208*****.

4. Wpływy i wpływy oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych uwzględnia się w kwocie netto zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia. W przypadku wpływu netto instytucja kredytowa mnoży wynik przez wskaźnik wpływów wynoszący 100 %. Instytucje kredytowe wykluczają z takich obliczeń te wymogi w zakresie płynności, które wynikają ze stosowania ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli instytucja kredytowa posiada pozycję krótką, która jest pokryta niezabezpieczoną pożyczką papierów wartościowych, instytucja kredytowa dodaje dodatkowy wpływ odpowiadający 100 % wartości rynkowej papierów wartościowych lub innych aktywów, które były przedmiotem krótkiej sprzedaży, chyba że instytucja kredytowa pożyczyła je na warunkach wymagających ich zwrotu dopiero po upływie 30 dni kalendarzowych. Jeżeli pozycja krótka jest pokryta zabezpieczoną transakcją finansowaną z użyciem papierów wartościowych, instytucja kredytowa zakłada, że pozycja krótka zostanie utrzymana przez okres 30 dni kalendarzowych i otrzyma wpływ w wysokości 0 %.

***** Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/208 z dnia 31 października 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących dodatkowych wpływów płynności odpowiadających potrzebom w zakresie zabezpieczenia wynikającym z wpływu scenariusza niekorzystnych warunków rynkowych na operacje instytucji w ramach transakcji na instrumentach pochodnych (Dz.U. L 33 z 8.2.2017, s. 14).”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Depozytów otrzymanych jako zabezpieczenie nie uznaje się za zobowiązania do celów art. 24, 25, 27, 28 lub 31a, lecz w stosownych przypadkach podlegają one przepisom ust. 1–6 niniejszego artykułu. Kwotę otrzymanych środków pieniężnych przekraczającą kwotę środków pieniężnych otrzymanych jako zabezpieczenie traktuje się jak depozyty zgodnie z art. 24, 25, 27, 28 lub 31a.”;

c) uchyla się ust. 11;

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. W odniesieniu do świadczenia usług brokerskich, jeżeli instytucja kredytowa pokryła transakcje krótkiej sprzedaży realizowane przez jednego klienta poprzez ich wewnętrzne zestawienie z aktywami innego klienta, a aktywa te nie kwalifikują się jako aktywa płynne, transakcje te podlegają wskaźnikowi wpływów w wysokości 50 % z tytułu zobowiązania warunkowego.”;

20) w art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Niewykorzystaną przyznaną kwotę instrumentu wsparcia płynności, którą zapewniono SSPE w celu umożliwienia tej SSPE zakupu aktywów innych niż papiery wartościowe od klientów, którzy nie są klientami finansowymi, mnoży się przez 10 % w zakresie, w jakim przekracza ona kwotę aktywów aktualnie zakupionych od klientów, oraz jeżeli maksymalna kwota, którą można wykorzystać, jest zgodnie z umową ograniczona do kwoty aktualnie zakupionych aktywów.”;

b) ust. 9 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 32 ust. 3 lit. g), jeżeli takie kredyty preferencyjne przyznaje się jako kredyty *pass through* za pośrednictwem innej instytucji kredytowej pełniącej rolę pośrednika, instytucja kredytowa pełniąca rolę pośrednika może zastosować symetryczny wpływ i wypływ. Ten wpływ i wypływ oblicza się przez zastosowanie w odniesieniu do niewykorzystanego przyznanego instrumentu kredytowego lub instrumentu wsparcia płynności, otrzymanego i udzielonego, wskaźnika mającego zastosowanie do tego instrumentu na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, z poszanowaniem warunków i wymogów w inny sposób nałożonych w odniesieniu do niego na mocy niniejszego ustępu.”;

c) uchyla się ust. 10;

21) dodaje się art. 31a w brzmieniu:

***Wpływy z tytułu zobowiązań i należności nieobjętych innymi przepisami
niniejszego rozdziału***

1. Instytucje kredytowe mnożą przez wskaźnik wpływów wynoszący 100 % wszelkie zobowiązania, które stają się wymagalne w okresie 30 dni kalendarzowych, z wyjątkiem zobowiązań, o których mowa w art. 24–31.
  2. Jeżeli łączna wartość wszystkich zobowiązań umownych do udzielenia finansowania klientom niefinansowym w okresie 30 dni kalendarzowych, innych niż zobowiązania, o których mowa w art. 24–31, przekracza kwotę wpływów od tych klientów niefinansowych obliczoną zgodnie z art. 32 ust. 3 lit. a), nadwyżka podlega wskaźnikowi wpływów wynoszącemu 100 %. Do celów niniejszego ustępu do klientów niefinansowych zalicza się między innymi osoby fizyczne, MŚP, przedsiębiorstwa, państwa, wielostronne banki rozwoju i podmioty sektora publicznego, natomiast nie zalicza się do nich klientów finansowych i banków centralnych.”;
- 22) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Instytucje kredytowe stosują wskaźnik wpływów w wysokości 100 % w odniesieniu do wpływów, o których mowa w ust. 1, obejmujących w szczególności następujące wpływy:

    - a) środki pieniężne należne od banków centralnych i klientów finansowych o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych;
    - b) środki pieniężne należne z tytułu transakcji finansowania handlu, o których mowa w art. 162 ust. 3 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych;
    - c) środki pieniężne należne z tytułu papierów wartościowych, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych;
    - d) środki pieniężne należne z tytułu pozycji wchodzących w skład głównych indeksów instrumentów kapitałowych, pod warunkiem że nie liczy się ich podwójnie z aktywami płynnymi. Te środki pieniężne obejmują środki pieniężne należne zgodnie z umową w ciągu 30 dni kalendarzowych, takie jak dywidendy pieniężne z tych głównych indeksów i środki pieniężne należne z tytułu tych instrumentów kapitałowych, sprzedanych, ale jeszcze nierozliczonych, jeżeli nie uznaje się ich za aktywa płynne zgodnie z tytułem II.
  3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 wpływy określone w niniejszym ustępie podlegają następującym wymogom:
- a) środki pieniężne należne od klientów niefinansowych o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych, z wyjątkiem środków pieniężnych należnych od tych klientów z tytułu transakcji finansowania handlu lub zapadających papierów wartościowych, pomniejsza się do celów

płatności kwoty głównej o 50 % ich wartości. Do celów niniejszej litery wyrażenie „klienci niefinansowi” ma takie samo znaczenie jak w art. 31a ust. 2.

Jednakże instytucje kredytowe pełniące rolę pośrednika, które otrzymały zobowiązanie, o którym mowa w art. 31 ust. 9 akapit drugi, od instytucji kredytowej ustanowionej i finansowanej przez rząd centralny lub samorząd regionalny co najmniej jednego państwa członkowskiego w celu wypłaty przez nie kredytu preferencyjnego ostatecznemu odbiorcy, lub które otrzymały podobne zobowiązanie od wielostronnego banku rozwoju lub podmiotu sektora publicznego, mogą uwzględnić wpływ do wysokości kwoty wypływu, który stosują do odpowiadającego mu zobowiązania do udzielenia tych kredytów preferencyjnych;

- b) kwoty środków pieniężnych należnych z tytułu zabezpieczonych transakcji kredytowych i transakcji opartych na rynku kapitałowym zdefiniowanych, odpowiednio, w art. 192 pkt 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, o rezydualnym terminie zapadalności nie dłuższym niż 30 dni kalendarzowych, mnoży się przez:
  - (i) 0 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 1, o których mowa w art. 10, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych charakteryzujących się wyjątkowo wysoką jakością, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
  - (ii) 7 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 10 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii, o której mowa w art. 10 ust. 1 lit. f);
  - (iii) 15 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 11 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2A, o których mowa w art. 11;
  - (iv) 25 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (i), (ii) lub (iv);
  - (v) 30 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne kategorii aktywów poziomu 2B, o której mowa w art. 12 ust. 1 lit. e);

- (vi) 35 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 13 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (iii) lub (v);
- (vii) 50 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 12 niniejszego rozporządzenia jako aktywa płynne dowolnej kategorii aktywów poziomu 2B, o których mowa w art. 12 ust. 1 lit. b), c) lub f);
- (viii) wartość procentową minimalnej redukcji wartości określonej zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które – niezależnie od tego, czy są ponownie wykorzystywane w innej transakcji – kwalifikowałyby się zgodnie z art. 7 i 15 niniejszego rozporządzenia jako udziały lub jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania tego samego poziomu co bazowe aktywa płynne;
- (ix) 100 %, jeżeli są zabezpieczone aktywami, które nie są objęte zakresem żadnego z podpunktów (i)–(viii) niniejszej litery.

Nie uznaje się jednak żadnego wpływu, jeżeli instytucja kredytowa wykorzystuje zabezpieczenie w celu pokrycia pozycji krótkiej zgodnie z art. 30 ust. 5 zdanie drugie;

- c) środki pieniężne należne z tytułu kredytów na przewidziany w umowie depozyt zabezpieczający, których termin zapadalności przypada w ciągu najbliższych 30 dni kalendarzowych, udzielonych w oparciu o zabezpieczenie w postaci aktywów niepłynnych, mogą otrzymać wskaźnik wpływów wynoszący 50 %. Te wpływy można uwzględnić jedynie wtedy, gdy instytucja kredytowa nie wykorzystuje zabezpieczenia, które otrzymała pierwotnie z tytułu tych kredytów, w celu pokrycia jakichkolwiek pozycji krótkich;
- d) środki pieniężne należne od instytucji kredytowej, która traktuje te środki zgodnie z art. 27, z wyjątkiem depozytów w instytucji centralnej, o których mowa w art. 27 ust. 3, mnoży się przez odpowiedni symetryczny wskaźnik wpływów. Jeżeli nie można ustalić odpowiedniego wskaźnika, stosuje się wskaźnik wpływów wynoszący 5 %;
- e) transakcje zabezpieczające swap i inne transakcje o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, prowadzą do wpływu, jeżeli składnik aktywów będący przedmiotem udzielonej pożyczki podlega niższej redukcji wartości zgodnie z rozdziałem 2 niż składnik aktywów będący przedmiotem zaciągniętej pożyczki. Wpływ oblicza się, mnożąc wartość rynkową składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki przez różnicę między wskaźnikiem wpływów

mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem zaciągniętej pożyczki i wskaźnikiem wpływów mającym zastosowanie do składnika aktywów będącego przedmiotem udzielonej pożyczki zgodnie z wartościami określonymi w lit. b). Do celów tego obliczenia do aktywów, które nie kwalifikują się jako aktywa płynne, stosuje się redukcję wartości w wysokości 100 %;

- f) jeżeli zabezpieczenie uzyskane w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcji zaciągania pożyczek papierów wartościowych, transakcji zabezpieczających swap lub innych transakcji o podobnej formie, których termin zapadalności przypada w ciągu 30 dni kalendarzowych, jest wykorzystywane w celu pokrycia pozycji krótkich, które można przedłużyć poza okres 30 dni kalendarzowych, instytucja kredytowa zakłada, że tego rodzaju umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, transakcje zaciągania pożyczek papierów wartościowych, transakcje zabezpieczające swap lub inne transakcje o podobnej formie zostaną refinansowane i nie doprowadzą do żadnych wpływów pieniężnych odzwierciedlających potrzebę dalszego pokrywania pozycji krótkiej lub odkupu odpowiednich papierów wartościowych. Pozycje krótkie obejmują zarówno przypadki, gdy w zrównoważonym portfelu instytucja kredytowa, w drodze zwykłej krótkiej sprzedaży, sprzedała papiery wartościowe w ramach strategii handlowej lub strategii zabezpieczania, jak i przypadki, gdy w dostosowanym portfelu instytucja kredytowa zaciągnęła pożyczkę papierów wartościowych na dany okres i udzieliła pożyczki tych papierów wartościowych na dłuższy okres;
- g) jako wpływu nie uwzględnia się niewykorzystanych instrumentów kredytowych lub instrumentów wsparcia płynności, w tym niewykorzystanych przyznanych instrumentów wsparcia płynności od banków centralnych, ani innych otrzymanych zobowiązań innych niż te, o których mowa w art. 31 ust. 9 akapit drugi i w art. 34;
- h) środki pieniężne należne z tytułu papierów wartościowych wyemitowanych przez samą instytucję kredytową lub przez SSPE, z którą instytucja kredytowa ma bliskie powiązania, uwzględnia się w kwocie netto ze wskaźnikiem wpływów, który stosuje się na podstawie wskaźnika wpływów mającego zastosowanie do aktywów bazowych zgodnie z niniejszym artykułem;
- i) kredyty, których termin zapadalności nie został określony w umowie, uwzględnia się ze wskaźnikiem wpływów wynoszącym 20 %, pod warunkiem że w postanowieniach umowy jest przewidziana możliwość wycofania się z umowy lub zażądania płatności przez instytucję kredytową w terminie 30 dni kalendarzowych.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wpływy i wpływy oczekiwane w perspektywie 30 dni kalendarzowych z tytułu umów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i z tytułu kredytowych instrumentów pochodnych oblicza się w kwocie netto zgodnie z art. 21 i mnoży się przez wskaźnik wpływów w wysokości 100 % w przypadku wpływu netto.”;

23) w art. 34 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dostawca i odbiorca płynności będą się charakteryzować niskim profilem ryzyka płynności po zastosowaniu wyższego wskaźnika wpływów proponowanego zgodnie z ust. 1 oraz zastosowaniu wskaźnika wpływów, o którym mowa w lit. c) tego ustępu.”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) profil ryzyka płynności odbiorcy płynności uwzględnia się odpowiednio w zarządzaniu ryzykiem płynności dostawcy płynności.”;

24) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwota „nadwyżki aktywów płynnych”: na kwotę tę składają się następujące kwoty składowe:

- a) skorygowana kwota aktywów poziomu 1 stanowiących obligacje niezabezpieczone, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów płynnych poziomu 1, z wyjątkiem obligacji zabezpieczonych poziomu 1, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji;
- b) skorygowana kwota aktywów poziomu 1 stanowiących obligacje zabezpieczone, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich obligacji zabezpieczonych poziomu 1, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji;
- c) skorygowana kwota aktywów poziomu 2A, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów poziomu 2A, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji; oraz

- d) skorygowana kwota aktywów poziomu 2B, równa wartości – po dokonaniu redukcji wartości – wszystkich aktywów poziomu 2B, które dana instytucja kredytowa posiadałaby w momencie zamknięcia dowolnej transakcji finansowania zabezpieczonego, zabezpieczonej transakcji kredytowej lub transakcji zabezpieczającej swap, której termin zapadalności upływa w ciągu 30 dni kalendarzowych od dnia obliczenia, a instytucja kredytowa i kontrahent wymieniają aktywa płynne przynajmniej w przypadku jednej części transakcji.”;
- b) uchyla się ust. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [18 miesięcy po dacie publikacji rozporządzenia zmieniającego] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13.7.2018 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER